

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcov **1/ Ing. D. F.**, nar.X, bytom v B., **2/ Ing. L. P.**, nar.X, bytom v B., oboch právne zastúpených JUDr. K. C., advokátkou v P., proti žalovanému **Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Ul. Jána Švermu č. 43, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 1567-96/patent SK 281981-II/141-2005 zo dňa 21.12.2005, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S/119/2006-111 zo dňa 19.03.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/119/2006-111 zo dňa 19.03.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 1567-96/patent SK 281981-II/141-2005 zo dňa 21.12.2005, ktorým bol v administratívnom konaní zamietnutý rozklad žalobcu 1/ a potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu č. PP 1567-96/patent SK 281981-I/56-2005 zo dňa 26.05.2005, ktorým bolo rozhodnuté, že **predmet určenia „S. O. – K.“, nepatrí do rozsahu**

ochrany patentu č. 281981 s názvom „Z. S. O.“, majiteľov – žalobcov /1 a 2/ podľa § 49 ods. 1 zák.č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zák.č. 402/2002 Z.z.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že uznesením sp. zn. 23 S/119/2006-81 z 27.09.2006 zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. v spojení s § 248 písm. b/ O.s.p. z dôvodu, že predmetom preskúmania sú rozhodnutia správneho orgánu, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia technického stavu veci. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3 SžoKS 153/2006 zo dňa 13.12.2007 zrušil predmetné rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že všeobecným východiskom pre neaplikáciu ustanovenia § 248 písm. b/ O.s.p. je jeho súvislosť s ustanovením § 245 ods. 2 O.s.p. Ak nie je možné jednoznačne odčleniť technické posudzovanie vecí od právnych otázok ide o oblasť, ktorá podlieha režimu ustanovenia § 245 ods. 2 O.s.p. Tomu zodpovedá najmä posudzovanie v určovacom konaní. Vytváranie správnej úvahy na základe technického stavu veci nie, je možné odčleniť od právneho hodnotenia. Súd v týchto prípadoch preskúmava iba to, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. Rozsah ochrany vyplývajúci z patentu je určený obsahom patentových nárokov. Sporným bol najmä výklad závislého patentového nároku 3, keď podľa žalobkyne, pokiaľ separačné stredisko (6) je mimo areál (1) znamená to, že separačné stredisko môže byť umiestnené v skládke mimo areálu (1), ale aj všade mimo areál tejto skládky. Súd sa s týmto stanoviskom žalobkyne nestotožňuje, a pripája sa k stanovisku žalovaného, podľa ktorého závislý patentový nárok 3 rozvíja znaky hlavného patentového nároku, a tým, že je v ňom uvedená vzťahová značka (1), ktorá je priradená pre vstupný areál skládky, tak tento patentový nárok hovorí o skládke odpadov so separačným strediskom (6), ktoré nesmie byť umiestnené vo vstupnom areáli (1). Tvrdenie žalobkyne by bolo správne, pokiaľ by v závislom patentovom nároku 3 bolo uvedené, že separačné stredisko (6) je mimo areálu skládky odpadov, t.j. bez uvedenia vzťahovej značky (1). Súd sa stotožňuje so stanoviskom žalovaného, že nebolo možné prihliadnuť na údaje uvedené v odseku „Priemyselná využiteľnosť“, podľa ktorých nová zostava skládky odpadov umožňujúca internú separáciu je budovaná so separačným strediskom, ale možnosť takejto zostavy nevyklučuje budovať novú skládku odpadov bez separačného strediska, aj pre separovaný triedený zber mimo areálu skládky. Toto je irelevantné vzhľadom

na to, že v určovacom konaní sú právne významné patentové nároky, t.j. znenie patentových nárokov, ktorými je vymedzený rozsah ochrany patentu. Keďže z textu patentových nárokov nevyplýva umiestnenie separačného strediska mimo areálu skládky, nebolo možné na takéto tvrdenie prihliadnuť. Konečné znenie nárokov pre vydanie patentovej listiny bolo parafované majiteľkou patentu Ing. D. F.. Záver úradu, že predmet určenia „S. O. – K.“ podľa pripojeného opisu nepatrí do rozsahu patentu SK 281981, pretože podľa pripojeného opisu predmetu určenia tento neobsahuje znak, ktorým je separačné stredisko odpadu, znak v patente SK 281981 označený vzťahovou značkou (6), je správny. Súd preto žalobu žalobcovi podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia 1/ a 2/ v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Namietali, že čo sa týka rozhodnutia súdu, vlastne v odôvodnení rozhodnutia, okrem toho, že sa súd plne stotožňuje so závermi vyvedenými žalovaným a s jeho tvrdeniami a že ich vlastne preberá, nie je uvedené nič. Súd vôbec neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, prečo nebral do úvahy celý patentový spis, ale len znenie patentových nárokov. Z napadnutého rozhodnutia súdu sa dozvedeli len jedinú, a to, že súd sa plne stotožňuje s názormi žalovaného, ktoré považuje za relevantné a že všetky tvrdenia žalobcov v rade 1 a 2. sú irelevantné. Úlohou súdu bolo posúdiť zákonnosť postupu a napadnutých rozhodnutí žalovaného správneho orgánu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán ako aj súd majú uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov v prípade, že by skutkové závery, ktoré sú podkladom pre vydanie správneho rozhodnutia, nemali oporu vo vykonaných dôkazoch, je to dôvodom pre zrušenie takéhoto rozhodnutia súdom pre nepreskúmateľnosť z dôvodu nezrozumiteľnosti alebo nedostatok dôvodov podľa § 250j ods. 2 OSP. Súd je povinný preskúmať, či správne uváženie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Žalobca namietal, že žalovaný, ako aj súd opierajú svoje stanovisko uvedené v odôvodnení o znak separačné stredisko (6), ktoré podľa interpretácie žalovaného v popise S. O. – K. nie je chránená alternatíva situovania separačného strediska mimo areál skládky.

Podľa úvahy žalovaného ako aj súdu, ktorými odôvodňujú správnosť svojich tvrdení a rozhodnutí v danej veci, zo znenia hlavného patentového nároku vyplýva, že separačné

stredisko je situované v rámci skládky, nachádza sa jednoznačne v areáli skládky. Žalobcovia 1/ a 2/ tvrdili, že z uvedeného znenia hlavného patentového nároku jasne vyplýva, že poloha separačného strediska vzhľadom ku kazetám, tvoriacim skládku a k ostatnému zaradeniu tvoriacemu skládku a tiež k priestorom mimo areál skládky nie je v hlavnom patentovom nároku špecifikovaná. Z uvedeného vyplýva, že separačné stredisko sa môže nachádzať v areáli skládky ako aj mimo areálu skládky, *t.j. skládka odpadu môže byť budovaná tak so separačným strediskom, ako aj bez neho, čo vyplýva aj zo state priemyselnej využiteľnosti patentového spisu SK 281981.*

Žalobcovia preto v odvolacom konaní kladú otázku, na základe akého logického uváženia, kde, resp. z čoho má súd za preukázané, že separačné stredisko sa jednoznačne nachádza v areáli skládky? Vyplýva, resp. je poloha separačného strediska v hlavnom patentovom nároku špecifikovaná? Je v hlavnom patentovom nároku jednoznačne uvedené, že separačné stredisko sa nachádza v areáli skládky?

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.05.2008 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobcovia nemôžu súdu vytýkať, že „súd predmetnej veci jednoducho nevie alebo nechce porozumieť“, pretože prvostupňový súd postupoval v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 SžoKS 153/2006, pričom je potrebné zdôrazniť, že v zmysle uvedeného uznesenia súd v takýchto prípadoch preskúmava iba to, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Žalovaný opätovne poukazuje na skutočnosť, že rozsah ochrany vyplývajúci z patentu je určený obsahom patentových nárokov. Z patentových nárokov tak, ako boli majiteľkou predložené, vyplýva, že jedným z hlavných znakov technického riešenia je aj separačné stredisko, ktoré je označené vzťahovou značkou (6). Separácia odpadu sa vykonáva na skládke alebo v areáli skládky, a pritom nie je podstatné situovanie separačného strediska v rámci skládky, ale dôležité je to, že sa nachádza v areáli skládky. Na podporu tohto tvrdenia slúži aj časť uvedená v podstate vynálezu pôvodného podania z 05.12.1996, kde je uvedené: „Zákon č. 238/1991 Zb., § 5, písm. b/ hovorí o zhromažďovaní vytriedených odpadov podľa druhov. Nakoľko v našich podmienkach je separácia odpadu zatiaľ funkčná len čiastočne, navrhujeme túto realizovať priamo na skládke ... Nevyhnutnou podmienkou výstavby takejto skládky je separačné stredisko. Aj z príkladu uskutočnenia vynálezu a pripojeného obrázku

vyplýva, že súčasťou zostavy skládky je aj separačné stredisko, ktoré je označené vzťahovou značkou (6).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods.1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250 ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd považuje za potrebné v odvolacom konaní objasniť vlastné právne východiská a aktuálnu súdnu prax k rozsahu súdneho prieskumu rozhodnutí žalovaného v administratívnom určovacom konaní uskutočnenom podľa § 49 ods.1 zák.č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zák.č. 402/2002 Z.z.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

V súdnej praxi došlo z dôvodu ústavnej konformnosti uznesením Najvyššieho súdu sp. zn. 3 SžoKS 153/2006 zo dňa 13.12.2007 k reštriktívnemu prístupu k výkladu ust. § 248, písm. b/ O.s.p. vylučujúceho súdny prieskum týchto rozhodnutí (založených na posúdení technického stavu veci) s posunom k obmedzenému súdnemu prieskumu rozhodnutí založeného na princípoch správneho uváženia podľa § 245 ods. 2 O.s.p., a to z toho dôvodu, že vytváranie správnej úvahy na základe technického stavu veci nie je možné odčleniť od právneho hodnotenia. Posúdenie technického stavu veci je preto kvalifikované ako správne uváženie (odborná stránka veci) spojená s procesom aplikácie právnych noriem, a to procesných i hmotnoprávných. Správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti

správnemu orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Práve tolerančné - úvahové pásmo obmedzuje súd pri súdnom prieskume. Na vstup do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného správneho orgánu (argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom) a pre zrušenie rozhodnutia nepostačuje, keď vec zostáva v polohe rovnako závažných argumentov.

V danom prípade žalobca netvrdil žiadne závažné porušenie procesných predpisov, ktoré, by vzniklo v určovacom konaní, predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia. Spor medzi účastníkmi spočíval práve v odbornej hmotnoprávnej otázke, subsumpcii, či **predmet určenia „S. O. – K.“, nepatrí alebo patrí do rozsahu ochrany patentu č. 281981 s názvom „Z. S. O.“, majiteľov – žalobcov /1 a 2/.**

Spor medzi žalovanými bol v konaní dostatočne identifikovaný, a argumentačne prechádzal celým konaním, týkal sa znaku separačné stredisko (6).

Žalovaný dospel k záveru, že zo znenia hlavného patentového nároku vyplýva, že separačné stredisko je situované v rámci skládky, nachádza sa jednoznačne v areáli skládky. Žalobcovia 1/ a 2/ oproti tomu tvrdili, že z uvedeného znenia hlavného patentového nároku jasne vyplýva, že poloha separačného strediska vzhľadom ku kazetám, tvoriacim skládku a k ostatnému zaradeniu tvoriacemu skládku a tiež k priestorom mimo areál skládky nie je v hlavnom patentovom nároku špecifikovaná – stredisko sa môže nachádzať v areáli skládky ako aj mimo areálu skládky, *t.j. skládka odpadu môže byť budovaná tak so separačným strediskom, ako aj bez neho, čo vyplýva aj zo state priemyselnej využiteľnosti patentového spisu SK 281981.*

Najvyšší súd konštatuje, že použitie výrokovej logiky žalobcami 1/ a 2/, analýza patentového nároku na základe teórie množín samo osebe je v danom prípade izolovaným všeobecným prostriedku vyjadrenia informácie, a nie je samostatne spôsobilé vzhľadom na informačné pozadie v ktorom je patentový nárok skúmaný, byť dostatočne spôsobilým argumentom na zásah do správneho uváženia žalovaného.

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy je založený na zistení vady v procesnom postupe alebo rozhodnutia. Pokiaľ takáto vada nie je súdom zistená

znamená to, že správnym orgánom použitý procesný postup , zistenie skutkového stavu a následná aplikácia hmotnoprávneho predpisu boli vecne správne a súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu ktoré netreba v žiadnom ohľade doplniť ani pozmeniť.

Žalobcami 1/ a 2/ namietané vady, týkajúce sa citácie právnych predpisov v odôvodnení rozsudku odvolací súd vzhľadom na celkový kontext odôvodnenia považuje za zrejme nesprávne, bez vplyvu na záver, ktorý prvostupňový súd v rámci prieskumu vyvodil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p . Žalobcovia 1/ a 2/ nemali úspech v odvolacom konaní, preto im súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 19. novembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková